

א. ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות

מסורת הש"ס

וּבְשִׁפְחָהּ אִינוּ חַיִּיב אֲחֵל עַל גִּמְרֵי בִיבֹה
 לְהוֹרִיעַ: וְכֵן הַעֲרִיטִים קוֹרֵין עַל בִּיבֹה
 בְּפִיקֵין (דף ק) שֶׁמִּצִּיב קוֹרֵין אַחַד עַל
 אֶחָד מֵהֶם: מִכֹּהֵן: כֹּל הַעֲרִיטִים מִפּוֹר
 אֵין לֵנו חֹו וְהִיא מִשְׁנֵה גִבֹה (א) חֲזִיהַ
 שִׁפְחָה וְחֲזִיהַ תַּחַם חוֹרִין: הִיא סֵפֶה
 קִרְיָה. שֶׁכָּן קוֹרֵין עֲלֶיהָ וְהַפְלָאָה רַחֲמֵי
 אֵת מִכֹּהֵן שֶׁכָּן קוֹרֵין עַל הַקּוֹרֵין בְּמִסֵּה
 מִכֹּהֵן (דף כג:) בְּקִרְיָטִים הִסִּיחַ
 שֶׁאֵת אִיהַ יִכְוֹלֵה לִקְבֹּץ לִפְנֵיהֶם אֲמוֹדִין
 אֲתֵה בְּצִקּוֹן וּבִמְחֲשָׁה: בְּמִסֵּה סִרְאוֹתִים
 נִשְׁפָּטֶה: כִּגוֹן יִיחַ אוֹ כִי אֵין כִּי כִיד
 שֶׁהֵי חֲזִיב אֲמוֹת שֶׁאֵין יְדוּת מִן אֵין (מִלְפָּנֶיךָ)
 וְאֵת (מִלְפָּנֶיךָ) וְתִקְרָא לִפְנֵיהֶם לֵב בְּמִסֵּה

תורה אור השלם

1. ואישי כי ישכב את אשה
שכבת זרע יהוא שפחה נזרפה
לאיש והפדה לא נקמה וא
הפשה לא נתן לה בקרת תהיה
לא ימנעו כי לא תהפשה:
ויקרא יט כ
2. ותקח האשה ותפרש את
העקר לפני הבאר ותשחש
תקח ותפרש ולא נדע בזה
שמואל יט ז יז
3. אם אכתבת את האל
במכתש בתוך הירפות הגליל
לא תסור מעליו אילנות:
משלי ככ כ
4. ותנו ידם לחוצאי נשים
ואשמים אצל אנ
שמואל: עזרא י

הגהות הב"ח

(א) במשנה מפורשות ומה
שירר אין לנו אלא שחצייה:
(ב) נב' מפורשות לנו ומה
משויר: (ג) רש"י ד"ה כל
העריות וכו' משונה היא בע"כ
חניה שפחה: (ד) ד"ה לר'
שמעאל וכו' ודאי לא מאורסת
היא מישראל דהא לא תפסי:
(ה) ד"ה ואי גשאר וכו' צעריות
דחייב גמור שלל דכרסה
באשה מיני:

מוסף רש"י

גדול הדיינים מוקרא. והפלה ה'
 את מסתם (ב"ק כז:). והפדה
 יכור כולה. שטלה פדויה
 ותמאסה לעבד עברי קרא משתעי
 וקאמר דלא יומחו מחמת מילויף.
 תמור דמור ולא נמיה יכור לא
 נפדתה. דלא נפדתה כלל ואפילו
 הכי מיחייב אסס אציהא ידיה
 סואלי ותמיהדה לעבד עברי ממוחר
 נשפחה (גיטין זא). בשפחה
 כנענית. שלח נפדתי כלל קמשתעי
 קרא (שם זא).

שיטה מקובצת

[illegible]

חִיבֵקוֹס הַדְּרִי. כְּדַמְתִּיךְ נִעִיל חֵם חִין
 חִיבֵקוֹס לְוֹקֵה חִין הַחֵם מִצִּיחַ אֲשֶׁם:
 (לֵא) וְאִי יֵשׁ חִיבֵ. כְּתִמִּיחַ: מַעֲרֵה לֵא:
 מִחִיבֵ. דִשְׁכַּח זַרְעֵה כְּחִיבֵ כֶּה:
 וְכִי מְכוּיִן מִחִיבֵ וְאִי לֹא לֹא מִחִיבֵ.
 דִשְׁכַּח זַרְעֵה עֵינִיךְ וְשִׁאֲנִי מִמְּכִיבִי כְּגוֹן
 כֶּל מִן הַגֵּג וְנִתְקַע חִין רָחִי לְהִזְרֵה:
 וְאִי כֶּשֶׁר עֲרוּיִם קִנְיִי אִפְרַח
 מִצִּיחַ לֵי. עֲשׂו מַעֲרֵה כְּעִרְיוֹת (א)

תוספות תהא בקראי. מימה הלל לא מפ
ישמעאל בשלמא והפדה ב' דב
גנב גנבתי ור"ע פליג וכלל דוכתא

שכנת ורע כמיצב (ח) שראיה
והינא. ובשפחה אמרו לעיל
בילאז הרב: ט' ר' ישמעאל
פ. שכן נזות מורין יס ושיר

טא' ישעשה בה את המזון
שחציה שפחה וחציה ב
לא נפרדה דברי ר' ט' פ
זו היא שפחה וראית ר'
כל עריות מפורשות
חציה שפחה וחציה
דהיא לכן והוא לא
מדיה מלמד שהיא

כִּשְׁוֹנֵג אִיזוּ שְׁפָחָה יִכְלֹ
ת חֹרִין שְׁנֹאמֵר יוֹהֲדָה
הוֹדָה ר' יִשְׁמְעֵאל אוֹמֵר
אֲלֵיעֹזֵר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר
(*) וְשִׁיּוֹר אֵין לָנוּ אֵלָא
בֵּית חֹרִין: גַּמ' מִנְּלֵן
קִי דַתְּנוּ רַבָּנִן יְבָקוּרֵת
וְהָיָה יְהוֹל שְׂוִיָּה: לְהוֹי

אין האשה זיך. כגון שהיא שוגגת אין וקטנה אין האיש מביא קרבן והא' דלמרינן ג' ו' לרבות שוגג כמודי היינו שוגג דלשן כמודי הכל האשה נרין ששהא מוידה יצא: **דלא** מקשו דהידי. הלשון אינו מכונן דהאיש אין וקשה לאשה ולא אשה לזאיש דהא י' כחיה דא' כ' כמו האשה מבייב דלדאיתא כ"ב וזאיש פרט לקטן יכול אזלי מוילא כ"ב תשע שנים ויום אחד ת"ל ואיש א"כ אשה לא איתמקדא לזאיש: **באין** מתבין (דברכה) פסור. פירש הקונט' משום דש"י כחיה ובאין מתבין אינו ראוי להזריע כגון נפל מן הגג ונמקע וקשה מאין לימא לן דלזני ראוי להזריע על אלא הא' טעמא משום שאנוס הוא:

הכרי

קָה וּמִנֵּן דַּהֲדִין בְּקוֹרֶת לִישָׁנָה
נִגְמִיא^ט גְּדוֹל הַדִּינִין מִקְרָא שְׁנֵי
קוֹר תְּהִיָּה כְּרֵתָנָן^י אִין אֹמְדִין
מִן שְׁהֵאשָׁה לֹקֵה הָאִישׁ מִבֵּיא
מִנְלָן אִמַּר רַבָּא דְּכֵתִיב^{יא} וְאִישׁ כִּי
תֵּל לֵאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹת
שִׁשְׁתֵּי קָרָא נִכְתוּב^{יב} וְהִבֵּיא אֶת
כֶּתֶב רַחֲמָנָא בִּירֵשָׁא בְּקוֹרֶת
אִם בְּקוֹרֶת תְּהִיָּה הִיא וְהִבֵּיא^{יג}
יָא הוּא אֶת אֲשָׁמוּ אִימָא הוּא
אֶת אֲשָׁמוּ לֵה^{יד} כְּתִיב א"ר יִצְחָק
גַּד שֶׁנֶּאֱמַר וְהִיא שִׁפְחָה נִחְרַפְתָּ
וְיָוִי הוּא דְּכֵתִיב^{טו} וְתִשְׁטַח עָלָיו
בְּתוֹךְ בְּרִיחוֹתָ^{טז} וְיִתְּנוּ יָדָם
אִמַּר רַב חֲסִידָא^{יז} מִלְּמַד שְׂכוּלָן
א"ר וְהִפְדָּה יְכוּל כֹּלָה ת"ל לֹא
הָיְתָה וְאִינֵיהּ פְּדוּיָה^{יח} חִצִּיָּה שִׁפְחָה
ע"ר^{יט} יִשְׁמַעְעָל אֹמַר בִּשְׁפַחָה
כִּי מֵה ת"ל וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה
רִיָּה אֹמַר כָּל עֲרִיּוֹת מִפְּרוֹשּׁוֹת
תְּחִינִין וּמֵאוֹרֶשֶׁת לְעֵבֶד עֲבָרִי
בִּשְׁפַחָה כְּנַעֲנִית הַכְּתוּב מִדְּבַר
אֵל נִפְדָּתָה לֹא נִפְדָּתָה כְּדָתְנִי
סֹסֶת לְעֵבֶד עֲבָרִי מִנְלָן^כ דְּכֵתִיב
עֲזִירָה הֵינִי ר"ע לר' יִשְׁמַעְעָל
יְהִי תוֹרָה כְּלִשְׁוֹן בְּנֵי אָדָם וְהִכָּא
וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה ל"ל ש"מ
לְאַחֲרִים בִּשְׁלָמָא וְהִפְדָּה לֹא
י^{כא} הָא דְּעֵבֶד כְּנַעֲנִי מִנְלָן אִמַּר
הוּ עֵינִי לְרִידִידָה^{כב} מִתְּנִי^{כג} כָּל
עַד וְאַחֲדִי יֵשֵׁן יֵשֵׁן פְּטוֹר אֶחָד
מ' וְהִכָּא י^{כד} חֵיִיב קָמָן א"ר יְהוּדָה
גְּדוֹל פְּטוֹר וְגְדוֹל חֵיִיב וְהִכָּא גְּדוֹל
חֲדָי יִנְעוֹר וְאַחֲדִי יֵשֵׁן יֵשֵׁן פְּטוֹר
תְּנִי כָּל עֲרִיּוֹת אֶחָד יִנְעוֹר וְאַחֲדִי
פְּטוֹר מ"ט דְּמַקְשִׁין אֲהֲדִידִי תְּנִי
מִתְּבוּיִן כְּשֵׁאִין מִתְּבוּיִן כְּדִרְכָּה
אִי בִּשְׁפַחָה חֲרוּפָה קִתְּנִי אִמָּאִי
מְעֵרָה לֹא מִיחִיִּב וְתוֹ מִתְּבוּיִן
מִיחִיִּבָּא וְכִדְרָכָה כְּשֵׁלָא כְּדִרְכָּה
דְּרָכָה לֹא מִיחִיִּב מֵאִי מַעֲמָא
עֲרִיּוֹת קָא תְּנִי עֲשׂו גּוֹמֵר מַעֲמָרָה
אִיפְכָא

ז' פכא

[illegible]

לא מכאן: מאורסת לעבד בנענ
קאמר צירושלמי לשונות כפולים ה
ון בני אדם אלא למ"ד וכו' היינו ר

א: ט' היא והביא הוא את: טן וכתבש את
אמל לר' שמעאל והפרד: טז מנלך, קצת
שאל לר' אצל כ' כיון דפרדיה קצת
ידול בת חורין, רוס: יז ערית ודור לחני
דבין שפחה לשאר ערית ודור לחני איו
ישן פטור א' שונג א' מיד שונג
י' י' נמח ובעל' עמין: יט חבט מי
עין חוס' הרב באין לקחן: י"ז פטור
כשעלה דרכיה חוי אדורמ ומתכחין
דגומר דכעלה קודם דכרבה (ויער) ושלח
חורין ממירין א': יט דרות מחזירי ואת
טן חייב: לא מהיר וכאן יש' לש שונגת
אשה וקורא ואן האשה קטנה אשה פטור:
א' חוי א' חטבתא קטנה אשונא אר

כמאן דאיתיה דמי (ודקשיא [לך] אמא
 תמים ותי תשדורו בטומאה ודאזיל
 יורודת דאזי נאכל טומאה אלא דמי
 כימי טומאה בלאל טבילי טשעמין
 משמיי ותי כשבלה בן חזוי לאל
 למשחט עליה דקסבר טבול וים דוב
 יורודת דמיא משמיי ותי וים מ' ה'
 ע' וים מ': לערב: און הכי ביום מ'
 מחסר כפורים (דבוב) [בוב] אל כוב
 מחסר כפורים דוב ביום מ' היכי
 א' מיום שטבלה תתעברא והפילה
 צורח ניכיר כ' שימאל דאמר דוב
 חשיב ודל היכרן שוחטין לעיל כש
 משתבליה ביום מ' תיפוק ל' דאחש
 א' כי לריבא דב מפשיטא דשוחטין:

טהרתה של ראשונה ובאו ימי טומאה ש
שני ימי טהרה של ראשון וחזרין ומשלי

[illegible]

מ. (כולן) כולן ששים בלא הפסק והוא חומרא דהיינו
מ. טהרה של ראשון: או יכול ששים בין מפורים היינו

הקבר בלא דם: יכול בין רצוח
שני בחשבון הששים ונפחתו ב

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ליל מ'ם שהוא ססס אל מ'ם
אלה חסר אצ'ר' למחרת מ'ם
לילה מחסר זמן להקריב הוא
לילה מחסר כפרים הוא לא
ש'ם כ'ו לעולם. סכר'ו לא
בא בטומאה דרוב חסר
יאכלו ממנו בן חובת נדית
לילה נדית ודלתה גרמל
ובכל'ו א' הכי. ודלתה גרמל
לא שמיני ועד מ' לא חר'א
שהא נמי טכול י'ם ידלות
ולא חס'ב ל'ם הערש שמי
ביום מ'ם. לאורח'ו חס'ב
לרובא דפאר. כמסכת וזכר
ביום מ' לעצרת וכו' כלומר
ליום מ'ם יצא'ו היה כ'ו חר'ת
ש'ם אחר קודם גמי הצורה
ש'ם ס'ר. אמאי שושט'ן עליה
י'שהא. חר'ת היה ד' כלל:
י'אברהם: קמ' לאש'ר למפחת
רצופ'ן עמ'ל' י'ם טומאה
ת'ל'ם כלום מימי טהרה: תל'ם